ΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Α . . . . . ΔΡ. 72.000
ΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ – Ἀριθμὸς φύλλου 544 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25–93 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 5 Μαΐου 1946

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ κατά-
ς τῆς δημοσίας τάξεως εἰσῆλθεν
ενος εἰς μίαν νέαν φάσιν ὀξύτη-
τὸ σημεῖον δέ, εἰς τὸ ὁποῖον ἔ-
σεν, ἀπαιτεῖ πλέον ἄμεσον καὶ ἀπο-
στεῖαν ἀντιμετώπισιν. **Ἀλλὰ διὰ**
κατασῆ δυνατὴ μία πραγματικὴ καὶ
κὴ θεραπεία τοῦ κακοῦ, πρέπει τὸ
ν πρόβλημα νὰ ἐπισκοπηθῇ ρεαλι-
κεῖ δύο πλευράς, ἐμφανίζει
ιγκεκριμένα δεδομένα. **Τὸ πρῶτον**
ὁ ἐθνικὸς κίνδυνος, τὸν ὁποῖον
πάγεται. Αὐτὸν ἐγκυμονεῖ ἡ ἀχα
ιος κομμουνιστικὴ δρᾶσις. Ἐκ-
εύεται ἀπὸ τὴν ἐν ὀργασμῷ ἐρυ-
ν συνωμοσίαν. Οὐδεμία εὐσταθεῖ
βολία, ὅτι ἡ κατιγωγὴ τῆς ἀνωμα-
εὑρίσκεται εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀναρ
σκοπούσης σαφέστατα εἰς τὴν δη-
ουργίαν, ὅσον τὸ δυνατόν, εὐρυτέ-
χάους. Καὶ εἶναι αὐτονόητον, ὅτι
αρμογὴ τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου ἀπο-
τὴν βασικὴν ἀπειλήν, τὸν μεγαλύ-
ν ἐξ ὅλων τῶν κινδύνων. Διότι ἀ-
τὸ Ἔθνος, διότι ὑποσκάπτει
ὑπόστασιν τῆς Φυλῆς, διότι πλήσ-
τὴν ὀντότητα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ
βέρνησις ἐπαφίεται εἰς τὴν ἤδη ὑ-
χουσαν νομοθεσίαν, διὰ νὰ προλά-
τὸ ἔγκλημα, νὰ τὸ χαλιναγωγήσῃ
νὰ τὸ δαμάσῃ τελικῶς. Θὰ τὸ κα-
θάσῃ ὅμως; Φοβούμεθα διὰ τὴν
στικότητα τῶν μέτρων, διότι γνω-
μεν καλῶς τοὺς ἀνθρώπους διὰ
ὁποίους λαμβάνονται.
αὶ εἴμεθα, ἀτυχῶς, ὑποχρεωμέ-
ἐξ αὐτῆς τῆς πιέσεως τῶν πραγ-
ν, νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὸ μέσον, τὸ
ον ἐχρησιμοποίησεν ἄλλοτε ὁ πε-
τέρων φιλελεύθερος Ἕλλην, ὁ
ξέλος: Τὸ ἰδιώνυμον. Εἶναι κατ-
τὸ κράτος νὰ ὑψώσῃ τὴν χεῖρα εἰς
ιν πυγμήν. Οὐδεὶς δὲ φόβος πα-
γήσεως ἠμπορεῖ νὰ δικαιολογηθῇ,
ληφθῇ ὑπ' ὄψιν: 1) Ὅτι ἔχει ἀν-
λόν του μίαν ἀποδεδειγμένην συ-
σίαν. Εἶναι ἀστεῖον νὰ λέγεται,
οἱ κομμουνισταὶ ἀποτελοῦν κόμ-
θὰ ἦσαν, ἐὰν ἐσέβοντο τοὺς ἐλευ-
ους θεσμοὺς τῆς συνταγματικῆς πο-
ς δράσεως καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὴν
λήν. 2) Ὅτι τὸ Κ. Κ. καθ' ὑπο-
ν διαπράττει καθημερινῶς τὸ ἔγ-
μα τῆς ἐσχάτης προδοσίας. Ὅταν
γορῇ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων καὶ
βανῶν καὶ κόπτεται διὰ τὴν ἔξο-
τῶν πρώτων εἰς τὸ Αἰγαῖον περισ-
ρον ἀπὸ τὸν κ. Γεωργῆφ, ὑποθέ-
ν ὅτι δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο πα-
πιτρίβος μας. 3) Ὅτι τὸ πρό-
μά του, πασιφανῶς πλέον, εἶναι
γραμμα ὠμῶν δολοφονιῶν εἰς κεν-
ωτάτας ὁδούς, τρομοκρατικῶν ἐκ-
ύσεων, διώξεων παντὸς ἀντιφρο-
τος. Ὑπὸ τὰ δεδομένα αὐτά, θὰ
ιολεκτούσαμεν, ἐὰν ἐλέγομεν ἐθνι-
σφάλειαν πρῶτον καὶ ἔπειτα δημο-
Ἐπιμένομεν δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ φύσις
ληφθησομένων μέτρων πρέπει νὰ
ἰδιαιτέρως αὐστηρά, διότι οἱ ἐρ-
τῆς ἀναρχίας εἶναι ἄβουλα καὶ
παίγνια εἰς τὰς διαθέσεις τοῦ
μουνιστικοῦ ἐγκεφάλου, ἱκανὰ νὰ
σουν καὶ νόμους καὶ διώξεις καὶ
σεις, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελέ-
μίαν διαταγήν, εἴτε διότι τὴν ἀ-
χονται ἐκ φυσικῆς ροπῆς πρὸς τὸ
μα, εἴτε διότι φοβοῦνται νὰ τὴν
ήσουν.
αὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐθνι-
κίνδυνον. Παρ' αὐτὸν ὅμως ὑφί-
ει καὶ ὁ κρατικός, ὅστις καὶ ἀπο-
τὴν δευτέραν μορφὴν τοῦ προ-
τος ἀσφαλείας. Δευτερευούσης
σίας, ἐφ' ὅσον δὲν θίγει, ἐν τῇ
ματικότητι, τὰ ἐθνικά μας θεμέ-
εἶναι ἐν τούτοις σημαντικός. Πρό-
περὶ τῆς δράσεως τῶν διαφόρων
νώσεων. Ἂς δώσῃ τὸ κράτος νὰ
σῇ ἅπαξ ἔτι ὅτι οὐδεὶς ἠμπορεῖ
ποιήσῃ τῆς ἐξουσίας του. Μό-
τὸ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ κα-
νὰ ἐπιβάλῃ τὸν Νόμον. Πᾶσα
παρεμβολὴ ἀνευθύνων δημιουρ-
αὐθαιρεσίαν. Καὶ ἡ αὐθαιρεσία
νὰ ἀφοπλισθῇ, νὰ ἐκλείψῃ, διότι
ἀνεκτή, οὔτε νοητὴ εἶναι πλέον.
ταν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἐπι-
τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς τάξε-
τῶν δύο αὐτῶν μορφῶν του
ντιμετώπισιν ἑκάστην μὲ τὴν σο-
τητα, ποὺ τῆς ἀναλογεῖ, τότε ἠμ-
νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ γαλήνη θὰ ἐπέλ-
τὴν ταραγμένην μας χώραν, ἡ
τὴν ὁποίαν τόσον ποθεῖ ὁ
γενικὸς λαός.

ΑΛΥΨΙΣ ΟΡΡΟΥ ΜΑΚΡΟΖΩΪΑΣ;

ΑΙΝ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΖΗΣΗ 150 ΧΡΟΝΙΑ!

ΥΟΡΚΗ. Κατὰ πληροφορίας μερικῶν
λῶν ὁ Ρῶσσος ἐπιστήμων Μπογκόλομετς
ψε θαυματουργὸν ὄρρόν, ὁ ὁποῖος ἔχει
νότητα νὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν μέχρις
. Αἱ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ
λέγεται ὅτι ἔγιναν κατὰ διαταγὴν τοῦ
ἀπήτησαν δὲ πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκα-
ρεῦβλια. Λέγεται ἐπίσης ὅτι τὸν ἐν
ὸν θὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ Στάλιν, ὁ ὁ-
ὴν ὑποβάλλεται εἰς εἰδικὴν δίαιταν ὑ-

ΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀθῆναι, 4 Μαΐου 1946

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ			
	34000	Σταθεροποιήσ.	40000
	32000	1910	29300
	30000	1914	48000
	30000	1924 Προσφ (Λ.)	50000
	13000	1925 Ὑδρεύσ.	2920000
	7000	1931 Παραγ.	43000
	31000	Κτηματικῆς (Λ.)	44000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ			
	1200	Α' Ἀναγκαστ.	90
	420	Β' »	90
	1500	Μεταναστεύσεως	350
	1500	Ἀναλλοτριώσεως	100
	90	Ἀγροτικά	800
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ			
	310000	Ἐμπορικῆς	17200
	3180000	Κτηματικῆς	6000
	19500	Λαϊκῆς	130000
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
	405.00	Πειραϊκὴ—Πατρ.	49000
	41000	Ὀθων.	33500
	36500	Ἐθνικῆς	46000
	34500	Ἀγρικ. Πειραιῶς	23000
	21300	Προμηθ.	5000

ΤΙΜΗ ΣΙΡΑΣ: Ἀγγλικαὶ 135.000

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΟΥΤΕ ΧΘΕΣ ΚΑΤΕΛΗΞΕΝ ΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΟΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΚΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

Ο ΜΠΕΡΝΣ ΥΠΕΡ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ο ΜΠΕΒΙΝ ΤΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΟΠΩΣ Η ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΙΤΑΛΙΚΗ

Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΟΛΟΤΩΦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τῆς Διασκέψεως διήρκεσε περίπου πέντε ὥρας. Οἱ ὑπουργοὶ θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν αὔριον εἰς ἀνεπίσημον συνεδρίασιν. Σήμερον συνεζητήθη τὸ πρόβλημα τῆς Ἰταλογιουγκοσλαυϊκῆς μεθορίου. Μετὰ δίωρον συνεδρίασιν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν κατώρθωσαν καὶ πάλιν νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν. Ὁ Μπέρνς ἐπρότεινε τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος ὑπὸ Συμμαχικὸν ἔλεγχον εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Ρωσσικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς (;) γραμμῆς περιοχὴν διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ πληθυσμὸς νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διάγῃ ὑπὸ Γιουγκοσλαυϊκὴν ἢ Ἰταλικὴν διακυβέρνησιν. Ἡ πρώτη ἔνδειξις ἑνὸς δυνατοῦ μὲ τοὺς Ρῶσσους συμβιβασμοῦ ἐσημειώθη ὅταν ὁ Μολότωφ ἐπρότεινεν ὅτι ἐὰν ἐκανοποιηθοῦν αἱ Γιουγκοσλαυϊκαὶ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Τεργέστης, ἴσως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκανοποιηθοῦν αἱ Ἰταλικαὶ ἀξιώσεις διὰ τὰς ἐπανορθώσεις καὶ τὰς ἀποικίας. Οἱ Μπέβιν καὶ Μπιντὼ ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ διεξαγωγὴ δημοψηφίσματος θὰ ἀπετέλει ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ μεθορια κὴ γραμμὴ θὰ ἔπρεπε νὰ κανονισθῇ κατόπιν ἐρεύνης βασιζομένης ἐπὶ ἐθνολογικῶν δεδομένων. Ὁ Μολότωφ εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ διεξαχθῇ δημοψήφισμα, τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Ἰστρίας καὶ τῆς Βενέτσια Τζούλια.

Ὁ Μολότωφ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Τεργέστη θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν, καίτοι παρεδέχθη, ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως εἶνε Ἰταλική. «Εἶνε σφάλμα, εἶπεν ὁ Μολότωφ νὰ σκέπτεται κανείς, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τεργέστης, καθ' ὅσον ἡ Τεργέστη δὲν εἶνε δυνατὸν ἐπὶ μακρὸν νὰ παραμείνῃ χωρισμένη ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυίαν. Ἡ ἀπόδοσις της εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν θὰ ὑπεβοήθει τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἰταλο γιουγκοσλαυϊκῶν σχέσεων καὶ θὰ ἐβραβεύωνε τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου τὴν ὁποίαν πάντες ἐπιθυμοῦμεν».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁκ. Μπέβιν ὑπέμνησεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχεν ἀποφασισθῆ, ὅπως ἡ Τεργέστη καταστῇ ἐλεύθερος λιμήν.

— Δὲν δύναμαι, προσέθηκεν ὁ κ. Μπέβιν νὰ ἴδω πῶς δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Τεργέστης εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν.

Ἡ Τεργέστη ἀποτελεῖ τὴν πύλην ὁλοκλήρου περιοχῆς τῆς Εὐρώπης καὶ ὑπάρχουν ἰσχυροὶ λόγοι διὰ νὰ παραμείνῃ αὕτη Ἰταλική.

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἡνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύπου τηλεγραφεῖ, ὅτι τὴν διάφευσιν τῶν ἐλπίδων, αἱ ὁποῖαι εἶχον στηριχθῆ ἐπὶ τῶν συνεδριαζόντων ἤδη ἐν Παρισίοις ὑπουργῶν, προκαλεῖ ἡ διπλῆ τωσις, ὅτι ὑφίστανται ἀμειώτους οἱ λόγοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν ἀρχικὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ Λονδῖνον ἤγαγον εἰς ἀποτυχίαν.

Ἀπροκαλύπτως τονίζεται, ὅτι δύο στοιχεῖα προκαλοῦν τὴν ἀδυναμίαν τῆς συνεννοήσεως: 1ον) Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ρωσσία, σπερεώνουσα ἀκόμη περισσότερον τὴν προέχουσαν θέσιν της εἰς τὰ Βαλκάνια, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπεκταθῇ ἀκόμη περισσότερον καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐμφανίζουσα ἐπιμόνως τὴν ἀξίωσιν περὶ μονοπωλικῆς εἰς αὐτὴν ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Τριπολιτίδα, ἀπαιτεῖ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Βουλγαικοῦ καθεστῶτος ἀπὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ φθάνει ἀκόμη μέχρι τοῦ νὰ ἐκθηλώνῃ ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὰ Δωδεκάνησα. Καί, δεύτερον, εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἀντιτίθενται ἀπολύτως εἰς τοιαύτας ἀξιώσεις. Ἡ σημειουμένη ἀδυναμία τῆς συμφωνίας τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ποὺ καλεῖ τὴν ἐμφάνισιν, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, τῆς ἰδέας ὅπως συναντηθοῦν τὸ ταχύτερον οἱ τρεῖς μεγαλοι, κ. κ. Τρισυμαν, Ἄτλυ καὶ Στάλιν, διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ ἴδιοι ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ βαθμιαία ἔξοδος προσαρμογῆ τῶν σήμερον ἀντιτιθεμένων συμμαχικῶν ἀπόψεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Οἱ κύκλοι τῆς Διασκέψεως ἐξακολουθοῦν νὰ τηροῦν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν ἐν σχέσει πρὸς τὰς προβλέψεις περὶ ἀμέσου ἢ μετά τινας εἰσέτι ἀποπείρας διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως. Οὐσιαστικῶς ἤδη κατ' αὐτοὺς ἔχει διαπιστωθῆ πλήρης ἀδυναμία εἰς τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ τῶν βασικῶν ἐκείνων σημείων τῆς Ἰταλικῆς συνθήκης ἐπὶ τῶν ὁποίων προσέκρουσε καὶ ἡ Διάσκεψις τῶν ἀναπληρωτῶν. Τὸ ἂν θὰ παραταθοῦν εἰσέτι αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως πρὸς συνέχισιν τῆς προσπαθείας διὰ ἐπὶ ἐπίτευξιν συμφωνίας ἢ ἂν θὰ περιορισθῶν εἰς τὴν ἀπλῆν ἀναθεώρησιν τῶν ὅρων ἀνακωχῆς μεπὰ τῆς Ἰταλίας τοῦτο θὰ ἀποδειχθῇ κατὰ τὰ προσεχῆ εἰκοσιτετράωρα.

Πλὴν τοῦ ζητήματος τῶν Δωδεκανήσων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε περίπου ὁμοφωνία, τὰ ἄλλα σημεῖα τῆς Ἰταλικῆς συνθήκης εἰρήνης, ὅπως τὸ τῶν ἀποικιῶν καὶ τὸ τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν Ἰταλογιουγκοσλαυϊκῶν συνόρων, παραμένουν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ ἀδιεξόδου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνασκόπησίν τουγράφει τὰ ἑξῆς:

Τὸ τέλος τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅπως καὶ τῆς προηγουμένης, εὑρίσκει τὴν Διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων εἰς ἀδιέξοδον.

Ἡ πραγματικὴ κρίσιμος φάσις τῆς Διασκέψεως δὲν εἶνε πιθανὸν νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῶν ἀρχῶν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πρώτων σχολίων τοῦ Σοβιετικοῦ Τύπου ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν περὶ συνάψεως 25ετοῦς συνθήκης μεταξὺ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας, ἡ Μόσχα δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐγκρίνῃ λύσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατευθυντηρίων τούτων γραμμῶν.

ΣΑΦΗΣ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΟΠΩΣ ΖΗΣΗ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΗΡΕΜΙΑ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΓΕΙΤΟΝΩΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ συνομιλίαι, τὰς ὁποίας τὰς παρελθούσας ἡμέρας εἶχον ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ κ. Τσαλδάρης μὲ τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων Συμμάχων καὶ τῶν γειτονικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα χωρῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης εἰς Παρισίους μὲ τοὺς ὑπουργοὺς τὴν συμμαχικὴν πολιτικὴν ἐπέτρεψαν νὰ ἐκδηλωθῇ πλήρως ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἡ νέα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐκτεθῇ σαφῶς εἰς τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν προγραμματικάς της δηλώσεις. Βάσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον ἀποτελεῖ ἡ ἀποφασιστικὴ ἐπιβίωξις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουν τὴν ἄμεσον ἐνσωμάτωσιν τῆς Δωδεκανήσου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὴν ταχίστην δυνατὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Β. Ἠπείρου ἀπὸ τὸν Ἀλβανικὸν ζυγὸν καὶ τὴν ἕνωσίν της, τὴν σοβαρὰν καὶ θετικὴν βελτίωσιν τῆς συνοριακῆς γραμμῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν πλήρη ἐπανόρθωσιν τῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας προεκάλεσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Γερμανία, Ἰταλία, Βουλγαρία καὶ Ἀλβανία.

Ἐπὶ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων θὰ ἐπιμείνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῶν διεκδικήσεων αὐτῶν ἐξυπηρετεῖται πράγματι ἡ εἰρήνη εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, ἀπομακρυνομένων τῶν αἰτίων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν ἀμιόφαραν θυσπιστίας καὶ ἀναταραχῆς. Εἰς τὴν τοιαύτην δημοσίαν ἐμφάνισιν τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων δὲν περιλαμβάνει ἡ Κυβέρνησις τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου, διότι πιστεύει ὅτι δὲν πράκειται περὶ διεθνοῦς ζητήματος, ἀλλὰ περὶ ζητήματος ἐντελῶς περιωρισμένου χαρακτῆρος, ἰκφορῶντος τὰς μεταξὺ Μ. Βρετανίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεις καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἡ Μ. Βρετανία πιστὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς, τῶν ὁποίων τὴν ἐπιβολὴν διὰ τὸ ἀγῶνος καὶ θυσιῶν της ἐξηπράλισε διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον θὰ λύσῃ συμφώνως πρὸς τὸ πανελλήνιον αἴσθημα Ἐπίσης δὲν εἶνε διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ ζήτημα στρεφόμενον πρὸς τὸ μέρος τῆς Τουρκίας.

Ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν καθορίζουν, προκειμένου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς, αἱ παραδόσεις τῆς χώρας καὶ τὴν ὁποίαν πολιτικὴν πιστεύει ὅτι ἐγκρίνει ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος.

Τὴν βάσιν τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς πολιτικῆς ἀποτελεῖ ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἑλλάδος ὅπως ζήσῃ ἐν ἠρεμίᾳ καὶ ἐν μέσῳ φιλικοῦ περιβάλλοντος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιδοθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς ἀνορθώσεως ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς της ὀργανώσεως. Συνδεομένη διὰ μακρᾶς παραδόσεως φιλίας μὲ τὴν Νοτιοσλαυίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ πλήρως τὰς σχέσεις της συν εργασίας αὐτῆς. Μὲ τὴν Τουρκίαν συνδέεται ἐπίσης ἡ Ἑλλὰς διὰ στενωτάτης φιλίας καὶ κοινότητος ἀντιλήψεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους γείτονας τῆς Ἑλλάδος καὶ συγκεκριμένως τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ἀλβανίαν ἡ Κυβέρνησις, συμμορφουμένη πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰχωρὶς νὰ ἐπιθυμῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐχθρότης, τὴν ὁποίαν ἐθημιούργησεν ἡ ἄδικος ἐπίθεσις καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν χωρῶν αὐτῶν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λογαριασμῶν πρὶν προχωρήσῃ εἰς ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων.

Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν ἡ Ἑλλὰς ἀντιλαμβάνεται πλήρως τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως ἔχει ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐν τῷ Μεσογειακῷ πλαισίῳ καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ ἑπομένως τὴν μετ' αὐτοῦ ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκκαθαρισθοῦν οἱ λογαριασμοί.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων Συμμάχων Δυνάμεων, τῶν ὁποίων χρειάζεται ἀπολύτως τὴν φιλικὴν διάθεσιν καὶ συμπαράστασιν ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν κάμνει διάκρισιν. Ἂν δὲ μὲ μερικὰς ἐκ τῶν Συμμάχων αὐτῶν Δυνάμεων τὴν συνδέουν, λόγῳ πραγματικῆς ἐν ὁπλοις ἀδελφωσύνης καὶ παλαιῶν κοινῶν παραδόσεων (διαίτερον δεσμοί, τοῦτο οὐδόλως μειώνει τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἐγκαρδιότητα τῶν σχέσεων, τὰς ὁποίας ἐπιθυμεῖ μὲ ὅλας τὰς Δυνάμεις.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΥΝΟΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΟΣΟΝ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ;

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1948 – ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ – ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΟΥΝ ΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἐπὸ τῶν ἐν Λονδίνῳ καλῶς πληροφορημένων κύκλων, πιστεύεται ὅτι ἡ Μ. Βρετανία ὑπέδειξεν εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τῆς ὑποσχέσεως τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Σοφούλη, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ δημοψήφισμα διὰ τὸ πολιτειακὸν πρὸ τοῦ 1948.

**Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἀκολουθεῖ παρομοίαν πρωτοβουλίαν τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑπέδειξεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποσχέσεώς της νὰ ἐγείρῃ κατηγορηματικὸν ζήτημα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Συμμάχων. Οἱ ἐπίσημοι ἐν Λονδίνῳ κύκλοι δὲν ἠθέλησαν ἐν τούτοις σήμερον τὸ ἀπόγευμα νὰ σχολιάσουν τὰς πληροφορίας ὅτι ἡ Μ. Βρετανία εὐνοεῖ τώρα τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημο